

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta

JMÉNO STUDUJÍCÍHO: **Pavel Flajšman**

NÁZEV PRÁCE: Analýza vyváženosti, nestrannosti a objektivity vybraných zpravodajských pořadů veřejnoprávní České televize

HODNOTIL(A): *Petr Krčál*

1. CÍL PRÁCE

- Cíl práce je explicitně a srozumitelně stanoven: **ano**
- Náročnost cíle práce je přiměřená bakalářskému stupni studia: **ne**

Náročnost tématu a cíle práce vysoce přesahuje možnosti bakalářských textů - analyzovat "objektivitu" něčeho je v sociálních vědách velmi problematické a diskuse, která se k tomuto sociálně vědnímu meta-problému váže, je velmi široká, a z principu není možné ji pokrýt a navázat na ni v intencích bakalářské práce. Toto se následně projevuje v nedostacích a slabších místech obsahového zpracování textu.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

- Způsob zpracování tématu (postup analýzy) je srozumitelně vysvětlen: **s výhradami**
- Stanovený cíl práce byl naplněn: **ano**
- Práce má strukturu reflektující cíl práce, jednotlivé části práce na sebe logicky navazují: **s výhradami**
- Náročnost zpracování (tvůrčí přístup) odpovídá úrovni bakalářské práce: **s výhradami**
- Závěry práce jsou založeny na dostatečně podrobné argumentaci: **ano**
- Práce vychází z adekvátního množství relevantních zdrojů: **ano**
- Přílohy vhodně doplňují obsah práce: **práce neobsahuje přílohy**

K obsahovému zpracování posuzovaného textu mám sérii připomínek, které pro přehlednost shrnu v bodech:

1/ Některé části textu neplní roli ve vztahu k cíli práce. Tím je "zjistit, zda Česká televize v pořadu Události v kontextu války na Ukrajině ve sledovaných časových obdobích zachovávala objektivitu, nestrannost a vyváženost" (s. 7). Je tedy nadbytečné věnovat prostor například chronologii médií veřejné služby (2.1.1), případně je zbytečné v analyticky orientovaném textu využívat klišé typu že "historie zpravodajství sahá až do starověku" (s. 12).

2/ Na jednu stranu se stavím kriticky k tomu, že autor posudků (ať už na kvalifikační práce nebo odborné texty) kritizuje posuzované dílo kvůli absenci určitých zdrojů. Na druhou stranu se domnívám, že je velmi těžké (až nemožné) operacionalizovat koncept objektivitu bez návaznosti na diskusi, ke které nejvýrazněji přispěl Max Weber.

3/ Popis metodologie je velmi vágní. Autor na jednu stranu stanovuje jasná analytická kritéria (s. 23 a 24), ale kromě na ně navázané otázky v jiné sekci posudku mám k metodologické sekci textu připomínky. Jednak autor při představování metodologie sklouzává k využívání

standardních klišé, které jsou na bakalářské práce navázány (viz s. 23, první odstavec). Místo nic neříkajícího tvrzení, že bude využívat kombinace kvantitativních a kvalitativních metod, aby docílil potřebné hloubky analýzy, by měl autor jasně deklarovat jaké konkrétní kvalitativní/kvantitativní metody zvolil, jak konkrétně budou ve vlastní analýze využity a jaké jsou jejich pozitiva (případně negativa) ve vztahu k analyzovaným datům. U analyzovaných dat by bylo vhodné uvést podrobnější popis (tedy jít dále za informaci, že bylo pracováno s 60 relacemi pořadu Události). Z vlastní analýzy mám dojem, že pod pojmem "kvantitativní metody" měl autor namysli zejména to, že v práci bude uvádět procentuální podíly jednotlivých kategorií, grafy a tabulky apod. Což je na jednu stranu ve vztahu k cíli práce logické a vede to k větší přehlednosti zjištění, na druhou stranu to jakkoli nesouvisí s kvantitativním přístupem.

Závěrem lze konstatovat, že práce disponuje jasným vymezením pojmů, které jsou pro vlastní analytickou činnost klíčové (zejména rozebrání Westerhalova modelu) a autor v rámci textu relevantně vysvětluje výběr analyzovaných období. Teoretická část tak v důsledku ústí v sérii jasných a (poměrně) logicky strukturovaných kritérií, které jsou aplikovány ve vlastní analytické činnosti autora, jež je na bakalářské úrovni akceptovatelná.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

- Práce **nevykazuje** známky plagiátorství.
- Rozsah textu překračuje minimální stanovenou hranici (30 normostran textu): **ano**
- Jazykový projev odpovídá úrovni absolventského textu na vysoké škole: **s výhradami**
- Práce se zdroji odpovídá standardům akademické práce: **ano**
- Grafická úprava textu odpovídá stanoveným standardům: **ano**

Z formálního hlediska je největším nedostatkem to, že autor velmi často sklouzává k využívání žurnalistické práce s jazykem. O je patrné hned v prvním odstavci úvodu.

V textu se dále místy vyskytují stylistické nedostatky (např. samostatná kapitola/odstavec o rozsahu jedné věty - viz str. 8; 23; 55).

S. 67 - resumé není potřeba pojmenovávat jako "Cizojazyčné resumé", to že má být cizojazyčné je spíše pokyn pro autora.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ

I přes kritické vyznění předchozích částí posudku se domnívám, že hodnocený text představuje standardní bakalářskou práci, která naplňuje kritéria kladené na práce tohoto typu. Základní slabinou je tematická náročnost přesahující úroveň bakalářské práce a z tohoto vyplývající nedostatky v konceptualizaci a operacionalizaci pojmu "objektivita" a absence reflexe širší diskuse, která je pro tento pojem emblematická. Když pomínu toto, tak vlastní analytická činnost autora je (v kontextu toho, že se jedná o bakalářskou práci) akceptovatelná. Z této části je patrný jasný autorský vklad a řemeslný podíl práce.

5. PODNĚTY K DISKUSI PŘI OBHAJOBĚ

V rámci obhajby by se autor mohl zaměřit na reflexi kritických připomínek v předchozích částech posudku. Pokud v rámci rozpravy zůstane prostor, tak níže navrhuji další body, ke kterým by se autor práce mohl vyjádřit:

1/Úplně nerozumím jednomu z pojetí objektivit dle Rosena[které autor uvádí a kriticky nereflektuje] (s. 14) - "je to teorie, jak se dostat k pravdě". Prosím o vysvětlení, zasazení do kontextu a ilustraci na konkrétních příkladech. Protože "teorií, jak se dostat k pravdě" může být např. i náboženský nebo jiný metafyzický systém. V čem se pak tedy "objektivita" od těchto vysoce subjektivních hodnotových systémů odlišuje?

2 Z jaké logiky vychází rozdělení analyzovaných tematických okruhů (1-4) deklarovaných v metodologické části (s. 23)?

3/ Argumentace typu: "byly v malé míře nalezeny také prohřešky poměrně vážného charakteru, kdy v uvedených příkladech moderátoři a zpravodajové vědomě či podvědomě stranili Ukrajině" (s. 56) otevírá prostor pro širší diskusi v rámci role médií veřejné služby. Opravdu platí to, že by tato média měla poskytovat stejný prostor a aplikovat stejný normativní rámec na všechny aktéry? (hyperbolicky řečeno - měla by tedy aplikovat stejný normativní rámec na například rasistu a zástupce etnické menšiny, případně oběti znásilnění a jejího pachatele?) - ve vztahu Ukrajina - Rusko je pak tato dialektika objektivit a normativity jasně hmatatelná a reifikovaná ve výše uvedením tvrzení.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

velmi dobře

DATUM:

9. května 2024

PODPIS: